

luminează-mă Ochi al meu

Paparuz

și-ți voi fi
îmi voi fi

nu-ți închide pleoapa uitării
peste neputințele mele încă vii

chiar dacă ai obosit să mă vezi
chinuindu-mă să urc bolovanul
și câtă risipă aduc cerului
balansând

luminează-mi Ochiule ruga
de-atâta nopți în mine
nu mai zăresc vârful muntelui

nici nu mai știu dacă urc
sau cobor
lumea toată îmi pare
de-a-ndoaselea

stelele cad
în sângele meu
risipit prin noroi
pot zbura când vântul tace?

luminează-mă Ochi al meu
și-ți voi fi voitul
și-mi voi fi înțeleptul
mutat în Liniștea ta